

Morge frueh, eh d'Sunne lacht

Mor-ge frueh eh d'Sun-ne lacht und si al - les lu - stig macht,
gohn i zu de Chüe - ne u - se, lo mir's ob em Tau nit gru - se;
bi de Chüe - ne uf der Weid het der Senn si Freud. Jo
dui - o, dui - o, dui - o ,jo dui - o, dui - o, dui - o, jo
dui - o, dui - o, dui - o, jo dui - o, dui - o, ho!

1. Morge frueh, eh d'Sunne lacht
Und si alles lustig macht,
Gohn i zu de Chüene use,
Lo mer's ob em Tau nit gruse;
Bi de Chüene uf der Weid
Het der Senn si Freud!

2. Ha's doch däünkt, es chömm derzue,
Daß i gäb e Chücherbueb.
Uf em Bergli isch guet läbe.
Nei, mer juchze nit vergäbe.
Bi de Chüene uf der Weid
Het der Senn si Freud!

3. Chleb u Blösch u Spieß u Stern,
Chömet her, i gsehn ech gern;
Lueget nur, i ha kei Stücke,
I der Täsch han i z'läcke.
Chömet, chömet alli zue,
I ha Saches gnue!

4. Lueget de mis Bethli a,
Wie-n-es si nit schicke cha!
Es cha melche und cha chäse,
Nidle schwinge mit em Bäse;
Alles, was me chönne mueß,
Isch ihm au kei Bueß.

5. Jo, nes Wibli han i do,
's git bigopp nit mengi so,
We me uf em Berg will blibe,
Mueß men öpper trachte z'wibe,
Mueß es Sennemeitschi ha,
Das brav schaffe cha.